

Het Klooster, 8 november 2009

Afgelopen dinsdag was het de feestdag van Hubertus van Luik; misschien kent u zijn verhaal: tijdens de jacht stuitte hij op een hert met een kruisbeeld in het gewei en dat hert zei tot hem: Waarom vervolg je mij? En vanaf dat moment leidde Hubertus een leven van boete en gebed en hij schopte het zelfs tot bisschop van Maastricht.

Het Klooster is ook als podcast beschikbaar! [Klik hier](#) voor informatie.

Inhoud van Het Klooster

Hubertus in Limburg

De feestdag van Sint Hubertus, 3 november, is er een die nauw verbonden is met de jacht. Deze [heilige](#) die in de achtste eeuw het christendom verbreidde in de zuidelijke Nederlanden, was een jager die zichzelf bekeerde nadat hij een kruis had zien verschijnen in het gewei van een edelhert dat hij van plan was te schieten. In vele katholieke kerken worden rond 3 november Hubertusmissen gevierd tijdens welke het Hubertusbrood gezegend wordt. Ook mogen de honden mee naar deze mis. Soms krijgen na de mis ook de jachthonden de zegen. In de abdijkerk van Rolduc is deze Hubertusmis een traditie die al

jarenlang verbonden is met de jachthoornblazers van Rolduc. Deze blazers zetten dan met hun muziek de mis extra luister bij. Uw verslaggever was er bij en sprak met pater Frans Luiten die in deze viering voorging over het waarom van de Hubertusmis. En met Wiel Schaeps, een van de jachthoornblazers, over de rituelen en gebruiken die rond de jacht en het jachthoornblazen bestaan. En we gingen natuurlijk op 3 november mee

jagen met Schaeps en zijn collega jachthoornblazers. Traditiegetrouw is dit hun opening van het jachtseizoen. Het was een prachtige dag waarin het Limburgse landschap zich van haar mooiste kant liet zien. Het wild kon zich nog goed schuilhouden in het groen dat nog niet kaal was door de herfst. Slechts enkele duiven en een konijn maakten aan het eind van de dag deel uit van het tableau. Met de jachthoorns werden deze dieren ritueel 'dood verblazen' waarna de jagers zich tegoed konden doen aan drank en spijzen.

Kerkstraat

Wat hebben de meeste dorpen en steden in Nederland gemeen? Een Kerkstraat. De Kerkstraat is de langste straat van Nederland, en wij koppelen 'm aan elkaar. Vandaag ligt de Kerkstraat in [Koningsbosch](#).

Rovers Ridders Rouwdouwers

In 1942 zijn in de Noordoostpolder sporen gevonden van twee burchten. In de middeleeuwen leefden daar de heren van Kuinre. Onder de titel 'Ridders, Rovers en Rouwdouwers' is tot februari 2010 in [Nieuw Land](#), het erfgoedcentrum in Lelystad een tentoonstelling te zien die het leven van deze heren van Kuinre belicht. De tentoonstelling bestaat uit twee delen, het ene deel is voor kinderen en het andere – met archeologische vondsten en originele documenten – voor volwassenen. Dat de heren van Kuinre geen zachtzinnige lieden waren blijkt al uit de titel van de expositie maar zelf hadden ze ook geen gemakkelijk leven, vertelt conservator André Geurts. Onze romantische ideeën over het leven op een kasteel kloppen in dit geval niet. De Heren van Kuinre waren niet eens vrije mensen, maar ambtenaren van de bisschop van Utrecht, die de burcht liet bouwen om zijn land te verdedigen tegen de Friezen. De heren van Kuinre leefden aanvankelijk als boeren en probeerden via 'belastingen' genoeg geld bijeen te schrapen om hun burchten tegen de oprukkende zee te beschermen. Natuurlijk zochten ze de mazen van de wet op en gingen feitelijk buiten hun boekje door eigen munten te slaan. Over de Heren van Kuinre, het leven in een burcht en de geschiedenis van de opgravingen heeft conservator André Geurts nog veel meer te vertellen zoals u [hier](#) kunt horen.

Bericht van Boven

In deze rubriek doen beroemdheden uit het verleden van zich spreken. Heiligen zijn immers een voorbeeld. Vandaag de [heilige Gilles](#).

De Muziek van...

André Goedhart is pastoor in de parochies van Zaandam en Volendam. Het is alweer 42 jaar geleden dat hij tot priester werd gewijd. Eerder wilde hij missionaris worden in Angola, maar daar is het nooit van gekomen: hij is zijn hele priesterlijke leven in het bisdom Haarlem-Amsterdam gebleven. In Volendam volgde Goedhart pastoor Jan Berkhout op, die landelijk bekend werd door zijn optreden na de Nieuwjaarsbrand in café Het Hemeltje. Wat betekende het voor Goedhart om hem na die gebeurtenissen op te volgen? Goedhart: "Ik heb er persoonlijk weinig mee te maken. De meeste hulp wordt gegeven door andere instanties. Andere jongeren worden nog steeds begeleidt door pastoor Berkhout. Maar de gevolgen van de brand zijn in Volendam nog steeds merkbaar." Wat heeft Goedhart eigenlijk met muziek? "Ik speelde vroeger met mijn broers allerlei muziekinstrumenten. Dat gaven we in de woonkamer af en toe kleine concertjes. Mijn moeder vond het altijd jammer dat geen van ons er serieus mee is doorgegaan. Dat valt wel mee, zei ik dan tegen haar: we hebben in ieder geval de liefde voor muziek van huis uit meegekregen. Dat is het belangrijkste."

Muziek:

- *Otsche Nasch (Vater Unser)* / Jongenskoor Rodnik,
cd *Jongenskoor Rodnik* (niet verkrijgbaar)
- *Pie Jesu* / Luis Pecas
cd *Luis pecas* (niet verkrijgbaar)
- *Tu Es Petrus*/ Zoetermeers Mannenkoor
cd *Missa in Honorem Sancta Mariae Magdalena* (niet verkrijgbaar)

KloosterKussen

Zo nu en dan gaat Erika met haar kussentje naar een specifiek iemand toe. Die ze kent. "Wendy Koster-Hammick is die kussengast vandaag. Als ik aan kom lopen bij haar hek stormen er honden van alle kanten op me af. Bijzonder enthousiaste honden, die hun baas als het ware inleiden & het aankloppend volk even keuren. Met pasgewassen lichtelijk wapperende haren en weinig kleren aan loopt Wendy (spreek de W vooral uit met zo'n mooie ronde Britse 'W') me tegemoet. Ze komt net uit de douche en is van plan om nog even van de laatste najaars-zonnestralen te genieten. Dat ligt mij ook wel. Dus we zetten wat keukenstoelen op het terras en beginnen het gesprek. Maar niet nadat Wendy haar roedel sussend heeft toegesproken en me English tea of koffie heeft aangeboden. Haar [bedrijf](#) is onlosmakelijk verbonden met haar hoeve. Het moment dat Mrs. Koster-Hammick uitkiest op het kloosterkussen heeft echter niets te maken met zachtzoete scones met room, en evenmin met verleidelijke muffins. Wél met aalscholvers, China en een onbegrensd gevoel van vrijheid."

